

[Indenrigsministeren.]

telse af Ejendomsskatterne, saaledes som Partiet tidligere har stillet Forslag om. Jeg maa maaske ogsaa i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse minde om, at der dog ikke har været en uafbrudt og voldsom Stigning i Landbrugets Ejendomsskatter i de senere Aar, men at tværtimod Amtsskatterne siden 1921, da de var paa deres højeste, er faldet i alt med ca. 20 Mill. Kr. I øvrigt tror jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Krag, at det er heldigt, at gamle Stridspunkter er lagt til Side en Stund, for at vi kan opnaa et praktisk Resultat, som Tiden byder os, og under saadanne Former, at det opnaas, som er Hovedsagen, nemlig en Lettelse af Byrderne, medens Krisen varer.

Jeg kan desværre ikke udstrække min Tak til ogsaa at gælde det ærede Medlem, der talte for det konservative Folkeparti, Hr. A. C. D. Petersen; thi det ærede Medlem fortsatte jo i Gaar med at ride de gamle Kæpheste, og vil man ikke ride med, saa maa Landbruget aabenbart skøtte sig selv, saa kan hans Medvirken ikke ventes til en Lettelse af Landbrugets Byrder paa dette Omraade. Det ærede Medlem gjorde sig imidlertid under Omtalen af det foreliggende Lovforslag skyldig i nogle Misforstaaelser. Jeg skal nævne disse.

Det ærede Medlem anførte bl. a., at naar man tog Udgangspunktet i Landbrugets Forrentningsprocent i 1929—30, nemlig 4,3 pCt., som der staar i Lovforslaget, saa maatte man huske, sagde det ærede Medlem, at det var en meget lav Procent, naar det erindredes, at den beregnedes paa Grundlag af Ejendomsskyldværdien. Jeg maatte vel ikke bede det ærede Medlem om at læse Det landøkonomiske Driftsbureaus Beretninger om Driftsresultaterne igennem; i saa Tilfælde vil det ærede Medlem se, at denne Procent netop ikke er beregnet paa Grundlag af Ejendomsskyldværdien, men paa Grundlag af Handelsværdien. Udregnet paa Grundlag af Ejendomsskyldværdien er Procenttallet ikke 4,3, men 5,7, som det ærede Medlem vil kunne se i Burealets Beretninger.

Da jeg i en Afbrydelse i Gaar tillod mig at gøre det ærede Medlem opmærksom paa Fejltagelsen, gik det ærede Medlem skyndsomst over til at kritisere Begrebet Handelsværdi, men ganske vist ud fra den Opfattelse, at Handelsværdien, som der her regnedes med, paavirkedes af, i hvilke Egne Omsætningen af Ejendomme faktisk finder Sted hvert Aar. Jeg maa atter henvise det ærede Medlem til Det landøkonomiske Drifts-

bureaus Beretninger, som jeg oprigtig talt troede var kendt i alle Detailler af en moderne Landmand som det ærede Medlem. Det ærede Medlem vil da se, at den Handelsværdi for den faste Ejendom, som indgaar i disse Beregninger, aldeles ikke bygger paa de faktiske aarlige Omsætninger, men paa de regnskabsførende Landmænds og Konsulenters Opgivelser, og at man i øvrigt beregner Handelsværdien for Landbrugsejendomme bl. a. paa Grundlag af de officielle Markedsværdier for Kreaturer. Handelsværdien, som der opereres med i denne Beretning, og som Forslaget her bygger paa, ligger ca. 30 pCt. over Ejendomsskyldværdien, som det ærede Medlem troede Forslaget tog Sigte paa.

Dermed kan jeg vist forlade denne Side af det ærede Medlems Kritik, som altsaa byggede paa forkerte Forudsætninger.

Det ærede Medlem fremhævede dernæst, at nu ophævedes Landkommunallovens § 50, og derefter var der ikke noget Loft over Amtsbeskatningen. Ganske vist, sagde det ærede Medlem, var der i Forslaget indsat en Bestemmelse om, at naar Ejendomsskatterne, efter at den konjunkturbestemte Afgift var vendt tilbage, gik op over en vis Størrelse, kunde der udskrives i Amterne paa Indkomsterne, som de er opgivet til Statsindkomstbeskatningen, men, føjede det ærede Medlem til, man *kan* gøre det, men der staar ikke noget om, at man *skal*. Nej, det gør der ikke, men det gør der heller ikke i den gældende Regel i Landkommunallovens § 50. Den gaar ogsaa ud paa, at Amtet kan, hvis man vil, og ganske paa samme Maade bliver det i Fremtiden: man kan udskrive paa Indkomsterne i Forhold til Statsindkomsts-katten, hvis man vil, men man skal ikke.

Der er altsaa efter dette Forslag nøjagtig samme Loft over Amtsbeskatningen, som der er nu under den gældende Ordning; der er kun den Forskel, at hvis Amtsrådet ønsker at udskrive paa anden Maade end paa Ejendommene, vil det efter Forslaget ske efter en mere retfærdig Maalestok end i Henhold til Landkommunallovens § 50 og jeg tror ikke, jeg siger for meget, naar jeg siger, at saa godt som alle Kommunalmaend indenfor alle politiske Partier er hjertelig trætte af Fordelingsmetoden i Landkommunallovens § 50.

Derefter fortsatte det ærede Medlem med at sige, at nu ophævede man ganske vist Adgangen til at ligne paa Sognekommunerne, men man fortsatte med det paa en anden Maade. Ogsaa det beror paa en Misforstaaelse. Der er ikke Tale om, at den